GIOVANNI PITRUZZELLA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2021. január 21.[1]

C-53/19. P. és C-65/19. P. sz. egyesített ügyek

Banco Santander, SA
Santusa Holding, SL
kontra
Európai Bizottság (C-53/19 P)
és
Spanyol Királyság
kontra
Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL,

Európai Bizottság (C-65/19 P)

„Fellebbezés – Társasági adóra vonatkozó olyan rendelkezések, amelyek a spanyolországi adózási illetőségű vállalkozásoknak lehetővé teszik a külföldi adózási illetőségű vállalkozásokban való részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték amortizációját – Az állami támogatás fogalma – Szelektivitás”

1. A jelen egyesített ügyek tárgyát azok a fellebbezések képezik, amelyeket a Banco Santander, SA és a Santusa, SL (a továbbiakban: a Banco Santander és a Santusa) (C-53/19. P. sz. ügy) és a Spanyol Királyság (C-65/19. P. sz. ügy) terjesztett elő a 2018. november 15-i Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélet[2] (a továbbiakban: megtámadott ítélet) ellen, amellyel a Törvényszék elutasította a Banco Santander és a Santusa által az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett és a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló, 2011. január 12-i 2011/282/EK bizottsági határozat[3] (a továbbiakban: vitatott határozat) 1. cikke (1) bekezdésének, másodlagosan pedig e határozat 4. cikkének megsemmisítése iránti keresetet.

2. A jelen fellebbezések egy olyan ügysorozat részét képezik, amely nyolc párhuzamos ügyből áll, amely ügyek tárgya azon ítéletek hatályon kívül helyezése, amelyekkel a Törvényszék elutasította azokat a kereseteket, amelyeket egyes spanyol társaságok nyújtottak be a vitatott határozat vagy a

[1] Eredeti nyelv: olasz.

[2] T-399/11 RENV, EU:T:2018:787.

[3] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) határozat (HL 2011. L 135., 1. o.). E határozatot kétszer, 2011. március 3-án és 2011. november 26-án helyesbítették.

külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló 2011/5/EK bizottsági határozat (a továbbiakban: 2009. október 28-i határozat) ellen.[4]

I. Tényállás, a vitatott intézkedés és a vitatott határozat

3. Az Európai Bizottság azt követően, hogy az Európai Parlament egyes tagjai 2005-ben és 2006-ban több írásbeli kérdést intéztek hozzá, valamint egy magán gazdasági szereplő által 2007-ben hozzá benyújtott panasz nyomán 2007. október 10-én a jelenlegi EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott[5] (a továbbiakban: eljárást megindító határozat) a Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló spanyol törvény) szövegébe a 2001. december 27-i Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (az adójogi, közigazgatási és szociális intézkedések elfogadásáról szóló 24/2001. sz. törvény)[6] által bevezetett 12. cikk (5) bekezdésében szereplő rendelkezéssel szemben, amely rendelkezést átvette a 2004. március 5-i Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalásának elfogadásáról szóló 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet; a továbbiakban: TRLIS) (a továbbiakban: vitatott intézkedés). A vitatott intézkedés előírja, hogy abban az esetben, ha valamely Spanyolországban adóköteles vállalkozás „külföldi társaságban" szerez részesedést, amennyiben e részesedésszerzés legalább 5%-os, és az adott részesedést legalább egy évig megszakítás nélkül birtokolják, az ebből eredő üzleti[7] és cégérték[8] amortizációként levonható a vállalkozás által fizetendő társasági adó adóalapjából. A vitatott intézkedés pontosan megjelöli, hogy ahhoz, hogy valamely társaság „külföldi társaságnak" minősüljön, a Spanyolországban alkalmazandó adóval azonos adónak kell terhelnie, és bevételeinek főként külföldön kifejtett tevékenységéből kell származnia.

4. A 2009. október 28-i határozattal a Bizottság lezárta az Európai Unión belüli részesedésszerzésekkel kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárást. A Bizottság a határozatban megállapította, hogy a támogatási rendszer, amelyet Spanyolország alkalmazott azon támogatások tekintetében, amelyeket Közösségen belüli részesedésszerzések céljából nyújtott a kedvezményezetteknek, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

5. Mindazonáltal a Bizottság az Unión kívüli részesedésszerzések vonatkozásában továbbra is folyamatban tartotta az eljárást, mivel a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy további adatokkal szolgálnak. Az eljárás e része a vitatott határozat elfogadásával zárult. A Bizottság e határozat 1. cikkének (1) bekezdésében megállapította, hogy a támogatási rendszer, amelyet Spanyolország a vitatott intézkedés révén alkalmazott „azon támogatások tekintetében, amelyeket az Európai Unión kívüli részesedésszerzések céljából nyújtott a

[4] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (HL 2011. L 7., 48. o.). A többi ügy, amely vonatkozásában az indítványomat a mai napon terjesztem elő, a következő: a C-51/19. P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság és C-64/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyek, valamint a C-50/19. P. sz. Sigma kontra Bizottság, a C-52/19. P. sz. Banco Santander kontra Bizottság, a C-54/19. P. sz. Axa Mediterranean kontra Bizottság és a C-55/19. P. sz. Prosegur Compañía de Seguridade kontra Bizottság ügyek.

[5] HL 2007. C 311., 21. o.

[6] A BOE 2004. március 11-i 61. száma, 10951. o.

[7] A vitatott határozat (27) preambulumbekezdésében szereplő meghatározás szerint az üzleti és cégérték „a kereskedelmi név jó hírének, az ügyfelekkel való jó kapcsolatoknak, az alkalmazottak képesítésének és hasonló tényezőknek az értékét képviseli, amelyek alapján a nyilvánvalónál nagyobb jövőbeli nyereség várható", „az az összeg, amellyel egy adott gazdasági szervezetben való részesedésszerzés költsége meghaladja a társaság tárgyi eszközeinek piaci értékét", amelyet a spanyol számviteli alapelvek szerint azt követően, hogy a felvásárló társaság átveszi a felvásárolt társaság feletti irányítást, elkülönített immateriális eszközként kell feltüntetni.

[8] A vitatott határozat (29) preambulumbekezdése kimondja, hogy a spanyol adóztatási rendszerben szokásos használatának megfelelően az „üzleti és cégérték" a felvásárló társaság és a felvásárolt társaság egyesülése után keletkező üzleti és cégérték.

kedvezményezetteknek," összeegyeztethetetlen a közös piaccal.[9] E cikk (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[t]ovábbá, a támogatási rendszer által létrehozott teljes amortizációs időszak alatt […] alkalmazni lehet a kedvezményezettek által a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése szerint, az e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét megelőzően megvalósított, Unión kívüli olyan részesedésszerzések tekintetében élvezett adókedvezményeket, amelyek Kínában, Indiában vagy olyan egyéb országokban alapított külföldi vállalatok többségi részesedésének közvetett vagy közvetlen megszerzéséhez kapcsolódnak, amely országokban bizonyított vagy bizonyítható a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtt álló kifejezett jogi akadályok megléte." A vitatott határozat 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy vissza kell fizetni „az 1. cikk (1) bekezdésében említett rendszer értelmében adott adókedvezménynek megfelelő összeegyeztethetetlen támogatást azokkal a kedvezményezettekkel, akiknek az Unión kívüli beszerzések keretében külföldi társaságokban szerzett jogai nem felelnek meg az 1. cikk (2)–(5) bekezdéseiben előírt feltételeknek."

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

6. A Törvényszék Hivatalához 2011. július 29-én benyújtott keresetlevelével a Banco Santander és a Santusa keresetet indított a megtámadott határozat megsemmisítése iránt. A 2014. november 7-i Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélettel[10] (a továbbiakban: Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélet) a Törvényszék helyt adott a keresetnek, arra hivatkozva, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott szelektivitási feltételt. A Törvényszék a 2009. október 28-i határozatot szintén megsemmisítette a 2014. november 7-i Autogrill España kontra Bizottság ítélettel[11] (a továbbiakban: Autogrill España kontra Bizottság ítélet).

7. A Bíróság Hivatalához 2015. január 19-én benyújtott kérelmében a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélet ellen. E fellebbezést, amelyet a C-21/15. P. számon vettek nyilvántartásba, egyesítették a C-20/15. P. szám alatt nyilvántartásba vett fellebbezéssel, amelyet a Bizottság az Autogrill España kontra Bizottság ítélet ellen nyújtott be. A Bíróság elnöke 2015. május 19-i határozataival engedélyezte a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, Írországnak és a Spanyol Királyságnak, hogy a WDFG, valamint a Banco Santander és a Santusa kérelmeinek támogatása végett az egyesített ügyekbe beavatkozzon. A Bíróság a 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group és társai ítélettel[12] (a továbbiakban: WDFG-ítélet) hatályon kívül helyezte a Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítéletet, az ügyet visszautalta a Törvényszék elé, és a költségekről csak részben határozott. A Bíróság ugyancsak hatályon kívül helyezte az Autogrill España kontra Bizottság ítéletet.

[9] A Bizottság a vitatott határozat 1. cikkének (2) bekezdésében az összeférhetetlenséget nem állapította meg és a visszafizettetést nem rendelte el az olyan adókedvezmények tekintetében, amelyekben az Unión kívül részesedéseket szerzett kedvezményezettek a vitatott intézkedés alkalmazása révén a külföldi társaságokban közvetlenül vagy közvetve birtokukban álló tulajdonok után adókedvezményekben részesültek, amennyiben 2007. december 21. előtt a támogatási rendszer összes rájuk vonatkozó feltételének megfeleltek – azon a feltételen kívül, hogy legalább egy éven keresztül megszakítás nélkül birtokolták a részesedéseiket – […]". A Bizottság álláspontja szerint ugyanis a vitatott intézkedés kedvezményezettjei az említett dátumig (a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat Hivatalos Lapban való közzétételéig) jogosan bízhattak ezen intézkedés jogszerűségében (lásd a vitatott határozat (186)–(199) preambulumbekezdését).

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981.

8. 2018. november 15-én a Törvényszék meghozta a megtámadott ítéletet, amellyel elutasította a Banco Santander és a Santusa keresetét, ez utóbbiakat kötelezte saját költségeiknek, valamint a Bizottság költségeinek viselésére, és megállapította, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, Írország és a Spanyol Királyság maga viseli a saját költségeit. [13]

III. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

9. A Banco Santander és a Santusa, valamint a Spanyol Királyság a Bíróság Hivatalánál 2019. január 25-én, illetve 29-én benyújtott fellebbezésével a következő fellebbviteli kérelmeket terjesztette elő.

10. A Banco Santander és a Santusa a C-53/19. sz. ügyben a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, a Törvényszék elé terjesztett keresetének való helyt adást követően a vitatott határozat megsemmisítését, valamint azt kérik, hogy a Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt a Banco Santander és a Santusa fellebbezésének, helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. A Spanyol Királyság a C-65/19. sz. ügyben azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkének (1) bekezdését abban a részében, amelyben a vitatott intézkedést állami támogatásnak minősíti, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. A Németországi Szövetségi Köztársaság mindkét ügyben azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt a fellebbezéseknek. A Bizottság mindkét ügyben azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezéseket és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

IV. Elemzés

A. Előzetes megjegyzések

11. Az adóintézkedések szelektív jellegével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat jelenlegi állásának vizsgálatát, konkrétan pedig a szelektivitás Bíróság által kidolgozott három szakaszos elemzési módszerének szemléltetését illetően utalok a C-51/19 P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság és C-64/19 P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben a mai napon előterjesztett indítványom 11–21. pontjában végzett megfontolásokra és az e pontokban felhozott szempontokra. A Banco Santander és a Santusa, valamint a Spanyol Királyság által felhozott kifogásokat az említett megfontolások és szempontok tükrében vizsgálom meg. A WDFG-ítéletnek a jelen fellebbezések vizsgálatára gyakorolt következményeit illetően viszont a fent említett indítvány 23–27. pontjára utalok.

B. A fellebbezésekről

12. Egyrészt a Banco Santander és a Santusa, másrészt a Spanyol Királyság is egyetlen jogalapot hoz fel a fellebbezésének alátámasztása céljából, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének a szelektív jelleggel összefüggésben történő téves értelmezésével kapcsolatos. Mindkét jogalap

[13] Mivel a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaság, Írország és a Spanyol Királyság részére engedélyezte a beavatkozást a Bíróság előtt folyamatban lévő fellebbezési eljárásba, a Németországi Szövetségi Köztársaság, Írország és a Spanyol Királyság – jóllehet a Törvényszék előtt eredetileg nem avatkoztak be – beavatkozó félként szerepelnek a Törvényszék által a Bíróság általi hatályon kívül helyezést és visszautalást követően folytatott eljárásban.

különböző részekből áll: a Banco Santander és a Santusa által felhozott egyetlen jogalap négy elsődleges és kettő másodlagos jogalaprészből, míg a Spanyol Királyság által felhozott egyetlen jogalap négy jogalaprészből áll.

13. A Banco Santander és a Santusa által felhozott négy elsődleges jogalaprész és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának részét képező négy jogalaprész keretében előadott kifogások nagyrészt egybeesnek vagy fedik egymást. E kifogások tehát csoportosíthatók és együttesen vizsgálhatók. Ezt követően a Banco Santander és a Santusa által felhozott egyetlen fellebbezési jogalap másodlagos jogalaprészeit vizsgálom meg.

1. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának első részéről és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának első és második részéről: a referenciarendszer téves meghatározása

14. A Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapjuknak első részében és a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának első és második részében felhozott kifogások a szelektív jelleg elemzésének első szakaszára vonatkoznak, amely a referenciarendszer meghatározására irányul. A „referenciarendszer” fogalmát és az annak meghatározása céljából alkalmazandó szempontokat illetően utalok a C-51/19. P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság és C-64/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 37–51. pontjára.

a) A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogásáról és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának első részéről

15. Mivel a Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogása keretében és a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának első részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogása keretében, illetve a C-64/19. P. sz. ügyben a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának első részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok az említett egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 52–59. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogását és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának első részét.

b) A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogásáról és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának második részéről

16. Mivel a Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogása keretében és a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának második részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogása keretében, illetve a C-64/19. P. sz. ügyben a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának második részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok az említett egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 62–82. pontjára. Az e pontokban előadott

okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogását és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának második részét.

c) A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapja első részének harmadik kifogásáról

17. Mivel a szóban forgó kifogás keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének harmadik kifogása keretében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 85–87. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa első fellebbezési jogalapja első részének harmadik kifogását.

2. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának második részéről és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részéről: az összehasonlíthatóság vizsgálatának kiinduló pontját képező cél téves meghatározása

18. A Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapjuk második részében, valamint a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részében felhozott kifogások a megtámadott ítélet 144–165. pontjára vonatkoznak és ezen ítélet indokainak vitatására irányulnak, amelyekkel a Törvényszék meghatározta a referenciarendszer célját, és e célt szem előtt tartva a vitatott intézkedéssel létrehozott előnyből részesülő vállalkozások helyzetét az ezen előnyből kizárt vállalkozások helyzetéhez hasonlította.

19. Mivel egyrészt a Banco Santander és a Santusa, másrészt a Spanyol Királyság fellebbezéseinek szóban forgó részei keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának második részében, illetve a C-64/19. P. sz. ügyben a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok az említett egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 91–106. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának második részét és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részét.

3. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részéről és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részéről: a bizonyítási teher megosztásával kapcsolatos jogi tévedés

20. Mivel egyrészt a Banco Santander és a Santusa, másrészt a Spanyol Királyság fellebbezéseinek szóban forgó részei keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részében, illetve a C-64/19. P. sz. ügyben a Spanyol Királyság által az egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok az említett egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 109. és 110. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt

javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részét és a Spanyol Királyság egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részét.

4. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részéről: arányosság

21. Mivel a Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapjuknak e részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik része keretében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 112. és 113. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részét.

5. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának ötödik részéről: okozati összefüggés

22. Mivel a Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapjuknak e részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának ötödik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 114–117. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának ötödik részét.

6. A Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részéről: az intézkedés oszthatósága

23. Mivel a Banco Santander és a Santusa által az egyetlen fellebbezési jogalapjuknak e részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok az említett egyesített ügyekre vonatkozó indítványom 119–122. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Banco Santander és a Santusa egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részét is.

7. A Banco Santander és a Santusa, valamint a Spanyol Királyság fellebbezéseire vonatkozó következtetések

24. A fentiek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság teljes egészében utasítsa el a Banco Santander és a Santusa, valamint a Spanyol Királyság fellebbezéseit.

V. A költségekről

25. A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó a Bíróság előtti olyan eljárásban, amelynek tárgya a Törvényszék határozata elleni fellebbezés, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ezért azt javaslom a Bíróságnak, hogy utasítsa el a Banco Santander és a Santusa, valamint a Spanyol Királyság fellebbezéseit, amely utóbbiakat kell álláspontom szerint a költségek viselésére kötelezni, a Bizottság erre vonatkozóan előterjesztett kérelmének megfelelően. A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (4) bekezdése értelmében, „[h]a nem az elsőfokú eljárásban beavatkozó fél terjesztette elő a fellebbezést, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet csak akkor lehet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezni, ha részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában. Ha e fél válaszbeadvány benyújtásával részt vesz az eljárásban vagy a tárgyaláson, a Bíróság dönthet úgy, hogy e fél maga viseli saját költségeit.” Tehát azt javaslom a Bíróságnak, hogy állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság maga viseli a saját költségeit.

VI. Végkövetkeztetés

26. A fenti megfontolások összessége alapján azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezéseket, kötelezze a Banco Santandert és a Santusát, valamint a Spanyol Királyságot az eljárási költségek viselésére, és állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság maga viseli a saját költségeit.